

staar det saaledes, at der er en Udvej, som jeg dog ikke skal tilraade, men som maaske kunde blive den, der kunde samle alle, nemlig den, at der i Loven blev paa-budt en ugentlig Hviledag for alle Bagerier. Det vilde selvfølgelig ikke blive hilst med Glæde af Befolkningen, som da ikke kan faa frisk Brød, og det vil ogsaa være en Forringelse af Bagerstandens Kaar. Men det er et Spørgsmaal, om man ad denne Vej kan faa den ugentlige Hviledag praktiseret paa en for Arbejderne tilfredsstillende Maade, man kan jo ikke andet end erkende, at det er et billigt Krav at faa en ugentlig Hviledag, men paa den anden Side er der her i Loven sat 16 Timer ugentlig Hviletid i Provinserne, og naar man ved, at Arbejderne her ofte have Frihed paa Søgnedagene, skulde man jo synes, at der maatte kunne opnaas en Ordning af disse Forhold, uden at man behøvede at komme ind paa en fast ugentlig Hviledag, som Tilfældet er her i København. En saadan bliver nemlig ikke paa 24, men paa 36 Timer, idet det, naar Arbejderne efter at have faaet fri om Aftenen komme igen næste Dags Middag, er for sent at begynde Bagningen. Jeg mener derfor, at dette Forhold maa tages nærmere under Overvejelse, for at man kan faa en mere tilfredsstillende Ordning end den her antydede.

§§ 8—11 har jeg ikke noget at indvende imod. I § 12 staar der, at kvindelige Arbejdere ikke maa arbejde i 4 Uger efter Nedkomsten. Dette hører ikke saa meget hjemme i denne Lov som i Fabrikloven, det er jo ikke mange kvindelige Medlemmer, der ere beskæftigede i Bagerfaget. Det samme gælder med Hensyn til Bestemmelsen om Udbetalingen gennem Arbejdsløshedskasserne. Jeg vil anse det for tilstrækkeligt at nøjes med den tilsvarende Bestemmelse i Fabrikloven. De følgende Paragraffer har jeg intet at indvende imod. I Slutningsparagraffen staar der, at de i Medfør af § 6, 1ste Stykke, i Lov Nr. 171 af 6. April 1906 udfærdigede Bestemmelser saavel som Forskrifter i kommunale Sundhedsvedtægter, som omfatte Bagerivirksomheder og Konditorier, forblive i Kraft med de Ændringer, som maatte følge af nærværende Lovs Bestemmelser. Jeg antager, at den højtærede Minister dermed har ment, at de Ændringer, der i de stedlige Sundhedsvedtægter gaa imod de Bestemmelser, som staa enten i denne Lov eller i Bageriregulativet, maa falde bort. Det er jo det uheldige, at Bagerstanden for Øjeblikket foruden at

være under Fabriktilsynet og Indenrigsministeriets Tilsyn ogsaa staar under de kommunale Sundhedsvedtægter og derved under Justitsministeriets Tilsyn. Det kan føre til saadant noget som det, der i disse Dage er sket i Aarhus, at Sundhedspolitiet har givet et Paalæg, der efter vor Mening er i Strid med Bestemmelserne i det Regulativ, som er approberet af Justitsministeren. Paalæget gaar ud paa, at der skal være Omklædningslokale for Arbejderne i Bageriet. Naar nu et Bageri er opført i 1901, approberet af den derværende Sundhedsstyrelse og derefter drevet i de følgende Aar, saa er det meget uheldigt, at der pludselig kommer et nyt Paalæg, som det paa Grund af de stedlige Forhold er umuligt at efterkomme. Jeg antager ogsaa, at Justitsministeren vil se bort fra Krav, som ere stillede under saadanne Forhold. Jeg haaber, at der kan gives § 21 en Tilføjelse, hvorved man kommer ud af dette Forhold.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme og ogsaa til hurtig Fremme, selv om det maa undergives en mindre Udvalgsbehandling. Jeg haaber derved, at vi maa blive i Stand til at hemme det Misbrug af de unge, som det er Meningen med Lovforslaget at modarbejde, uden at hindre den frie Udvikling af et Fag, hvis store Betydning for Borgernes sædvanemæssige Forsyning med det daglige Brød har sin store Betydning.

Jørgen Berthelsen: Da vi første Gang lovgav paa dette Omraade, var det jo, som bemærket af den sidste ærede Taler, nærmest et Forsøg. Nu har Loven af 6. April 1906 virket nogle Aar, og der er indvundet nogen Erfaring, paa Grundlag af hvilken det foreliggende Forslag er udarbejdet. Jeg kunde egentlig indskrænke mig til at henvise til den højtærede Ministers ret udførlige Omtale af Forslaget ved Forelæggelsen og slutte mig dertil, saa meget mere, som jo Forslaget nu kommer i Udvalg, hvor man nærmere kan tale om de Enkeltheder, den sidste ærede Taler omtalte, og muligvis nogle flere. Større Stridigheder vil der dog neppe komme. Men jeg kunde dog have Lyst til at nævne, at der i det samtidig med dette foreliggende Lovforslag om Arbejde i Fabrikker og Tilsynet dermed findes en § 25 — jeg antager ikke, at den højtærede Formand vil forbyde mig at nævne den —, der forbyder Kvinders Natarbejde. Dette Forslag her er jo i høj Grad i Familie med Fabrikloven, men alligevel findes der ikke her en